

РЕШЕНИЕ

№ 7

гр. Враца, 21.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВРАЦА в публично заседание на двадесет и пети януари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Евгения Г. Симеонова

при участието на секретаря Мария К. Ценова
като разгледа докладваното от Евгения Г. Симеонова Търговско дело № 20211400900178 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.625 и сл. от ТЗ.

Образувано е по молба вх.№ 3186/26.11.2021 г. на "КОСМАТИЦА 2015" ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.***, представлявано от управителя П. П. Н., чрез пълномощника адв.Г.П., с която се иска да бъде обявена неплатежоспособността, съответно свръхзадължеността на дружеството, и да бъде определена началната ѝ дата; да бъде открито производство по несъстоятелност; да бъде постановено прекратяването на дейността на дружеството; да бъде обявено дружеството в несъстоятелност и да бъде спряно производството по несъстоятелност.

В молбата се твърди, че "КОСМАТИЦА 2015" ЕООД е в състояние на неплатежоспособност и свръхзадълженост, тъй като не разполага с финансови средства за покриване, както на ликвидните и изискуеми вземания, така и за текущи такива. Към датата на подаване на молбата задълженията на дружеството са на значителна стойност и представляват ликвидни и изискуеми публични вземания.

Посочва се, че дружеството е изцяло декапитализирано и е без счетоводни активи, поради което няма практическа възможност за продължаване дейността на дружеството и погасяване на съществуващите задължения. Твърди се, че наличните средства да изчерпани и всички плащания са преустановени, поради липсата на приходи от стопанска и друга дейност. Дружеството не разполага и със средства за покриване разносните в производството по несъстоятелност. Налице е значителен по размер пасив, формиран изцяло от ликвидни и изискуеми вземания, надвишаващ многократно счетоводния актив на дружеството, което е преустановило търговската си дейност и плащанията.

Поддържа се, че затрудненията на дружеството-молител имат траен и необратим характер, поради което са налице хипотезите на неплатежоспособност и свръхзадълженост и е налице основание за откриване на производство по несъстоятелност.

Към молбата си длъжникът е представил приложенията, изискуеми от разпоредбата на чл.628, ал.1 ТЗ, както и уведомление до НАП по чл.78, ал.2 ДОПК, съгласно чл.628, ал.2 ТЗ.

По искане на длъжника по делото е назначена и изслушана и специализирана съдебно-счетовдна експертиза, чието заключение е прието от съда като обективно, компетентно и неоспорено.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните доказателства и служебно известните му обстоятелства, обявени по партидата на търговеца в ТРРЮЛНЦ, приема за установено от фактическа страна следното:

След служебна справка в ТР, се констатира, че молителят е регистриран на 29.06.20115 г. като капиталово търговско дружество с правноорганизационна форма – ЕООД, с основна дейност: строителна дейност и капитал от 2,00 лв., изцяло внесен към момента на учредяването му.

В приложения по делото списък на кредиторите е отразено, че към момента на подаване на молбата дружеството има задължения към НАП в общ размер от 95 516,42 лв.

От обявените в ТР годишни финасови отчети за 2018 г. и 2019 г., от представените по делото баланси за 2019 г., 2020 г. и 2021 г., както и от заключението на съдебно-счетоводната експертиза се установява следната динамика на финансовото състояние на търговеца:

По счетоводните баланси на "Косматица 2015" ЕООД към 31.12.2018 г. сумата на актива е с балансова стойност в размер на 1 хил.лева със структура: други вземания, а към 31.12.2019 г., 31.12.2020 г. и 31.12.2021 г. сумата на актива е с балансова стойност в размер на 0 хил.лв. Според балансите към 31.12.2018 г., 31.12.2019 г., 31.12.2020 г. и 31.12.2021 г. дружеството не разполага с дългосрочни финансови активи, а към 31.12.2020 г. и 31.12.2021 г. не разполага и с краткотрайни активи.

В заключението на ССЕ е отразено, че към 31.12.2018 г. общият размер на задълженията на „Косматица 2015” ЕООД е 49 хил. лева, в т.ч. задължения към доставчици – 14 хил.лв. и осигурителни задължения – 35 хил.лв. Към 31.12.2019 г., 31.12.2020 г. и 31.12.2021 г. общият размер на задълженията е 91 хил.лв., представляващи данъчни и осигурителни задължения. Вещото лице е посочило, че в счетоводните регистри на "Косматица 2015" ЕООД към 31.12.2021 г. са осчетоводени данъчни и осигурителни задължения за главница в общ размер на 90 843,29 лв., което е с 19 802,38 лв. по-малко, тъй като не е осчетоводено задължение за лихва в размер на 31 106,75 лв. Вещото лице предлага вариант на баланса към 31.12.2021 г., при който публичните задължения към 31.12.2021 г. са в общ размер на 110 645,67 лв., от които 79 538,92 лв. – главница, формирана от

неплатени данъци, осигуровки, такси по изпълнителни дела, и 31 106,75 лв. – лихви /Таблица № 4/, съгласно Удостоверение изх.№ 060372200077005/12.01.2022 г. за наличие или липса на задължения, издадено от ТД на НАП-офис Враца.

В Таблица № 5 от заключението вещото лице е отразило стойностите на показателите за ликвидност. Съгласно предложения от вещото лице вариант на баланс, включващ публични задължения от общо 110 645,67 лв. коефициентът на обща ликвидност към 31.12.2021 г. е 0,00 и показва, че с наличните краткотрайни активи в размер на 0 хил.лв. търговецът не може да изплати никаква част от краткосрочните си задължения в размер на 111 хил.лв.; коефициентът на бърза ликвидност към 31.12.2021 г. е 0,00 и показва, че с наличните парични средства, краткосрочните инвестиции и краткосрочните вземания в размер на 0 хил.лв. търговецът не може да изплати никаква част от краткосрочните си задължения в размер на 111 хил.лв.; коефициентът на незабавна ликвидност към 31.12.2021 г. е 0,00 и показва, че с наличните краткосрочни инвестиции и парични средства в размер на 0 хил.лв. търговецът не може да изплати никаква част от краткосрочните си задължения в размер на 111 хил.лв., а коефициентът на абсолютна ликвидност към 31.12.2021 г. е 0,00 и показва, че търговецът не разполага с налични парични средства и не може да изплати краткосрочните си задължения в размер на 111 хил.лв. Същите са показателите на посочените коефициенти и във варианта на баланс, в който дружеството е осчетоводило публични задължения от 91 хил.лв.

Показателите за финансова автономност са отразени в таблица № 6. Анализът им показва, че коефициентът на финансова автономност за разглежданите периоди и варианти е под приетия в практиката минимум от 0,33 и има отрицателно стойностно измерение, което е абсолютен показател за декапитализиран собствен капитал. Коефициентът на задлъжнялост за разглежданите периоди и варианти показва състояние на свръхзадлъжнялост на търговеца. Всички показатели за обръщаемост на краткотрайните материални активи за разглежданите периоди са с нулеви стойности, тъй като дружеството не притежава краткотрайни материални активи /материални запаси/. Коефициентите за рентабилност са с отрицателни стойности, показващи декапитализация на "Костматика 2015" ЕООД.

От обявените и представени ГФО и от заключението на ССЕ е видно, че към 31.12.2018 г. дружеството е реализирало общо приходи от 275 хил.лв. и общо разходи от 313 хил.лв., т.е. счетоводна загуба в размер на 38 хил.лв., към 31.12.2019 г. е реализирало общо приходи от 58 хил.лв. и общо разходи от 92 хил.лв., т.е. счетоводна загуба в размер на 34 хил.лв., а от 01.01.2020 г. не осъществява дейност и не реализира приходи. Въз основа на предоставените и анализирани отчети, вещото лице счита, че при наличието на задължения, липсата на краткотрайни материални активи, ликвидни вземания и свободни парични средства, търговецът не е в състояние да покрива краткосрочните си задължения и липсва възможност за подобряване

на финансовото му състояние. Затрудненията на длъжника имат траен и необратим характер и той се намира в пълна зависимост от кредиторите си. Дружеството е изпаднало в трайна неплатежоспособност, не е в състояние да финансира дейността си и да покрива съществуващите изискуеми задължения.

Вещото лице е констатирало, че има образувано производство по принудително изпълнение – ИД № 0211077142/2021 г., по което има задължения от 2 182,74 лв. – главница и 478,72 лв. – лихви към 11.01.2022 г. По същото има издадено разпореждане за прекратяване поради несъбираемост на основание чл.225, ал.1, т.4 ДОПК на сумата 107 960,11 лв., от които 77 356,18 лв. – главница и 30 603,93 лв. лихви към 11.01.2022 г. По ИД има неразпределени суми от 26,50 лв. Няма имущество, срещу което е започнато принудително изпълнение. С Постановление от 22.07.2019 г. е наложен запор върху банкова сметка, находяща се в ТБ Уникредит Булбанк АД.

Според заключението на ССЕ, длъжникът не притежава парични средства и бързо ликвидни активи, с които да се покрият началните разноси в производството по несъстоятелност.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Съдът е сезиран с молба за откриване на производство по несъстоятелност поради неплатежоспособност и свръхзадълженост.

По действащото българско право производство по несъстоятелност може да се открие: 1) спрямо определени лица; 2) по искане на определени лица и 3) при наличие на определени материалноправни основания.

Лицата, спрямо които може да се открие производство по несъстоятелност, са: 1) търговците по смисъла на чл. 1 ТЗ, с изключение на публичните предприятия, упражняващи държавен монопол или създадени с особен закон – чл. 607а, ал. 1 и чл. 612, ал. 1 ТЗ; 2) неограничено отговорните съдружници в търговско дружество, спрямо което е открито производство по несъстоятелност, включително починали и/или заличени в търговския регистър – чл. 610 и чл. 611, ал. 2 ТЗ; 3) починал или заличен едноличен търговец – чл. 611, ал. 1 ТЗ; 4) лице, което прикрива търговска дейност чрез неплатежоспособен длъжник – чл. 609 ТЗ; 5) сдружения и фондации – чл. 14, ал. 4 ЗЮЛНЦ.

В конкретния случай молителят попада в първата категория лица – предвид качеството му на еднолично търговско дружество той представлява търговец по смисъла на чл. 1, ал. 2 ТЗ.

Лицата, по искане на които може да се открие производство по несъстоятелност, са: 1) длъжникът; 2) кредитор, притежаващ изискуемо парично вземане по чл. 608, ал. 1, т. 1 ТЗ – породено от или отнасящо се до търговска сделка, включително нейната действителност, изпълнение, неизпълнение, прекратяване, унищожаване и разваляне, или последиците от прекратяването ѝ; 3) Националната агенция по приходите за изискуемите

парични вземания по чл. 608, ал. 1, т. 2 и 3 ТЗ – публичноправно задължение към държавата или общините, свързано с търговската дейност на длъжника, или частно държавно вземане; 4) Изпълнителната агенция "Главна инспекция по труда" за изискуемите вземания по чл. 608, ал. 1, т. 4 ТЗ – задължения за изплащане на трудови възнаграждения към най-малко една трета от работниците и служителите, които не са изпълнени повече от два месеца; 5/член на управителния съвет на свръхзадължено търговско дружество – чл.742, ал.2, пр.1 ТЗ; 6/ ликвидаторът на свръхзадължено търговско дружество – чл.742, ал.2, пр.2 ТЗ.

В случая молителят, в качеството си на длъжник, е поискал откриване на производство по несъстоятелност спрямо себе си, което е достатъчно за обосноваване на активната му материалноправна легитимация.

Съгласно чл. 607а ТЗ материалноправни основания за откриване на производство по несъстоятелност са следните имуществени състояния на длъжника: 1) неплатежоспособност – общото основание, приложимо спрямо всички видове длъжници, и 2) свръхзадълженост – специално основание, приложимо спрямо капиталовите търговски дружества по смисъла на чл. 64, ал. 3 ТЗ /ООД, АД или КДА/. Тези две основания за откриване на производството по несъстоятелност са самостоятелни. Могат да бъдат предявени в условията на кумулативност или евентуалност. Възможно е откриване на производство по несъстоятелност и на двете основания, ако съвпада началната дата /в този смисъл - Решение № 201 от 11.12.2014 г. на ВКС по т. д. № 659/2014 г., I т. о., ТК/. Предвид диспозитивното начало в гражданския процес предметът на дължимата от съда защита следва да се ограничи до посоченото в молбата по чл. 625 ТЗ основание. В конкретния случай молителят в условията на кумулативност се позовава и на двете основания - наличието на неплатежоспособност и на свръхзадълженост.

Според чл. 608, ал. 1 ТЗ неплатежоспособен е търговец, който не е в състояние да изпълни изискуемо: 1) парично задължение, породено от или отнасящо се до търговска сделка, 2) публичноправно задължение на държавата или общините, свързано с търговската му дейност, 3) задължение по частно държавно вземане, или 4) задължение за изплащане на трудови възнаграждения към най-малко една трета от работниците и служителите, което не е изпълнено повече от два месеца. Посочената разпоредба не е единствената относима към понятието "неплатежоспособност", а елементите му са очертани и в чл. 631 ТЗ, според който молбата се отхвърля, когато се установи, че затрудненията на длъжника са временни или че той разполага с имущество, достатъчно за покриване на задълженията, без опасност за интересите на кредиторите. Систематичното тълкуване на двете разпоредби са дали основание на правната теория и съдебната практика да приемат, че неплатежоспособността е обективно съществуващо имуществено състояние на длъжника, характеризиращо се с трайна невъзможност на същия да изпълни посочено в чл. 608, ал. 1 ТЗ изискуемо парично задължение чрез наличните си парични и други реално ликвидни активи.

Длъжникът е стопански способен да изпълни изискуемите си парични задължения тогава, когато е в състояние да осигури парични средства за пълното им заплащане. В подобно икономическо състояние той се намира или ако разполага с налични парични средства или ако разполага с такива непарични активи, които могат в кратък срок да се преобразуват в парични средства, достатъчни да покрият всички изискуеми задължения. Следователно, само по себе си притежанието на имуществени активи от всякакъв характер, дори на стойност надхвърляща размера на изискуемите парични задължения, не е достатъчно да обуслови извод за платежоспособност на длъжника. Релевантно е единствено притежанието на парични средства или на реално ликвидни от икономическа гледна точка активи – такива, които могат да се преобразуват за кратък период от време в парични средства на цена, близка до справедливата пазарна стойност / в този смисъл Решение № 71/30.04.2015 г. на ВКС по т. д. № 4254/2013 г., I т. о./. По правило тези ликвидни активи следва да са такива, че тяхното преобразуване /осребряване/ да не води до нарушаване на статута на длъжника като действащо предприятие, т. е. до преустановяване на търговската му дейност, което пък би нарушило интересите на кредиторите с още неизискуеми вземания. Поради това е прието, че по принцип релевантни за платежоспособността на длъжника са само активите, които счетоводно се класифицират като краткотрайни /текущи/. Те от своя страна се подразделят на четири групи – материални запаси /суровини и материали, незавършено производство, стоки и готова продукция, предоставени аванси/, краткосрочни вземания /с падеж до 1 година/, краткосрочни инвестиции /акции, облигации, дялове и др. подобни, закупени със спекулативна цел – т. е. за препродажба/ и парични средства /в брой или по банкови сметки/. Краткотрайните активи на предприятието, за разлика от дълготрайните активи, които се използват за повече от един отчетен период /1 година/, участват еднократно в стопанския процес, при което за длъжника са налице текущи постъпления, които именно са източник на средствата за погасяване на краткосрочните, съответно текущите, задължения при едно действащо предприятие. Същевременно, формалното счетоводно класифициране на даден актив като краткотраен не е достатъчно за годността му да служи за обосноваване на платежоспособността на длъжника. Това е така, защото в редица случаи начинът на осчетоводяване на един актив като краткотраен или дълготраен е въпрос на счетоводната политика на предприятието и защото самото осчетоводяване не всякога отразява реалността /счетоводните регистри са частни документи на самия длъжник, който има интерес да включва в тях само изгодни за себе си обстоятелства/. Ето защо независимо от счетоводното класифициране на даден актив като краткотраен, същият е от значение за платежоспособността на длъжника единствено ако реално съществува и ако е реално ликвиден /продаваем, събираем/ в обозрим кратък срок. Съответно – длъжникът е неплатежоспособен ако не притежава подобни краткотрайни и реално ликвидни активи, достатъчни да покрият всичките му изискуеми

парични задължения от вида на чл. 608, ал. 1 ТЗ. Понятието за неплатежоспособност по чл. 608, ал. 1 ТЗ е правно, а не счетоводно, което налага при преценката за наличието ѝ да се изследват правните елементи от неговия фактически състав, а част от тях е реалната имуществена неспособност за генериране на парични средства за покриване на изискуемите парични задължения, преценена въз основа на действително /а не само счетоводно/ ликвидните активи на длъжника.

За да бъде открито производство по несъстоятелност е необходимо състоянието на неплатежоспособност да е налице към момента на последните устни състезания по делото /така Решение № 54/8.09.2014 г. на ВКС по т. д. № 3035/2013 г., Решение № 216/29.11.2016 г. на ВКС по т. д. № 448/2016 г., II т. о. и др.. В практически аспект това предполага следната поредност на изследване: 1) дали към датата на последните устни състезания длъжникът разполага с реално ликвидни активи, достатъчни да покрият всичките му установени изискуеми парични задължения, и 2) при отрицателен отговор – дали затрудненията му не са временни по смисъла на чл. 631 ТЗ. При втория етап на изследване подлежи трайния характер на състоянието на длъжника, което по необходимост предполага извършване на цялостен финансово-икономически анализ на дейността на длъжника в достатъчно продължителен период назад.

В конкретния случай от събраните по делото доказателства се установи, че към датата на приключване на устните състезания изискуемите задължения на молителя са в общ размер на 90 843,29 лв. по баланс, а според заключението на ССЕ – 110 645,67 лв., съставляващи публични задължения за ДДС, данък печалба, ДДФЛ, ДОО, здравно осигуряване, универсален пенсионен фонд и разноски в изпълнително производство.

Същевременно, според представените счетоводни баланси и заключението на ССЕ, молителят не притежава никакви активи. Следователно, на база тези данни не само краткотрайните, но и всички активи на молителя са явно недостатъчни за покриване на изискуемите му задължения.

Констатираната настояща неспособност на молителя да погаси изискуемите си парични задължения не е достатъчна, за да се приеме, че същият е неплатежоспособен по смисъла на чл. 608, ал. 1 ТЗ. Необходимо е да се установи, че това състояние има траен характер, което налага и отговор на втория подвъпрос – дали затрудненията му не са временни по смисъла на чл. 631 ТЗ. Този въпрос обаче има смисъл да се поставя само, ако молителят продължава да развива търговската си дейност. Само при наличие на такава затрудненията хипотетично биха могли да бъдат временни. Ако дейността е преустановена, то очевидно молителят не би могъл да придобие активи, чрез които да изплати задълженията си. От заключението на ССЕ се установява, че към 31.12.2018 г. дружеството е реализирало счетоводна загуба в размер на 38 хил.лв., към 31.12.2019 г. е реализирало счетоводна загуба в размер на 34 хил.лв., а от 01.01.2020 г. молителят напълно е преустановил търговската си

дейност, което обуславя и невъзможността му да генерира бъдещи приходи, с които да погаси изискуемите си публични задължения. При тези данни е очевидно, че затрудненията на длъжника не са временни, а трайни, както и че той не разполага с ликвидно имущество, достатъчно за покриване на задълженията. Настоящата икономическа пасивност на молителя не би му позволила да погаси установените му изискуеми парични задължения. Следователно понастоящем молителят е в състояние на трайна невъзможност за изпълнение на паричните си задължения чрез наличните си краткотрайни и реално ликвидни активи. Ето защо налице е установено състояние на неплатежоспособност по смисъла на чл. 608, ал. 1 ТЗ, което изисква съдът да определи началната дата на това състояние.

Началната дата е най-ранната, установена по делото дата, към която са налице всички елементи от фактическия състав на неплатежоспособността. Тя се определя според най-ранния падеж на изискуемо непогасено парично задължение, при условие, че към този момент са налице и останалите предпоставки на чл. 608, ал. 1 ТЗ с оглед общото икономическо състояние на длъжника. В случая, съдът констатира, че данните в приложената справка от НАП сочат, че най-ранната дата, от която дружеството е в забава за заплащане на публичноправно задължение за ДДС е 14.05.2017 г. Доколкото обаче към 2018 г. и 2019 г. дружеството все още е имало търговска дейност и е реализирало приходи /275 хил.лв. за 2018 г. и 58 хил.лв. за 2019 г./, с които евентуално е могло да погасява текущи задължения, съдът намира, че при наличните данни за начална дата на неплатежоспособността следва да бъде определена датата 01.01.2020 г., на която дружеството е спряло окончателно да осъществява всякаква търговска дейност и да реализира приходи, поради което не би могло да осъществява плащания на задълженията си като израз на трайно влошено икономическо състояние.

Съдът следва да се произнесе и по второто кумулативно въведено с молбата основание за откриване на производство по несъстоятелност, а именно – свръхзадълженост.

Разпоредбата на чл.742, ал.1 ТЗ предвижда, че търговското дружество е свръхзадължено, когато неговото имущество не е достатъчно, за да покрие паричните му задължения. При преценката за наличие на свръхзадълженост е необходимо да се изследват характеристиката на активите, тяхното действително съществуване, реализируемост и реална пазарна цена, обезпечаваща интереса на кредиторите, характеристиката на пасива и реалната възможност за противопоставяне на погасителни за задълженията на дружеството основания, както и да се направи критична оценка на тенденциите в икономическото развитие на търговеца, в обосноваване на извод, че състоянието на свръхзадълженост е преодолимо без съществен риск за интересите на кредиторите /в този смисъл - Решение № 55 от 17.07.2019 г. на ВКС по т. д. № 618/2018 г., I т. о., ТК /.

В конкретния случай се установи, че от 2019 г. дружеството-длъжник не разполага с никакви дълготрайни материални активи, дългосрочни

финансови активи, материални запаси и вземания, чрез които да може да покрие паричните си задължения. До 31.12.2019 г. е реализирало приходи, макар и финансовият му резултат да сочи, че е налице счетоводна загуба. При това положение съдът намира, че към датата на приключване на устните състезания по делото е налице и състояние на свръхзадълженост на дружеството със същата начална дата - 01.01.2020 г.

По тези съображения и на основание чл.630,ал.1 от ТЗ съдът следва да обяви неплатежоспособността и свръхзадължеността на "Косматица 2015" ЕООД и да открие производство по несъстоятелност.

Преценката относно реда, по който следва да се развива производство по несъстоятелност следва да се направи на база конкретните данни по делото. В случая молителят -длъжник е поискал да бъде обявен в несъстоятелност и да бъде постановено прекратяване на дейността му едновременно с откриване на производство по несъстоятелност.

Нормата на чл.630,ал.2 от ТЗ предвижда, че когато е очевидно, че продължаване на дейността би увредило масата на несъстоятелността, съдът може да обяви длъжника в несъстоятелност и да постанови прекратяване на дейността му, като вариантите за това са два: едновременно с откриване на производство по несъстоятелност или след постановяване на решението за откриване производство по несъстоятелност, но преди да е изтекъл срокът за предлагане на план по чл.696 от ТЗ.

Предпоставка за обявяване на длъжника в несъстоятелност при условията на първата хипотеза е съдът да е бил изрично сезиран за това с искане на някой от изчерпателно посочените в нормата субекти. С оглед спецификата на производството по несъстоятелност, това искане е допустимо да бъде валидно направено до приключване на устните състезания по делото в първата инстанция.

В случая молителят-длъжник е сезирал съда с изрично искане за обявяването му в несъстоятелност още с подаването на молбата за откриване на производството. Налице са и материалноправните предпоставки, визирани в разпоредбата на чл.630 ал.2 ТЗ. От заключението на ССЕ се установява,че длъжникът фактически е преустановил осъществяването на търговската дейност още преди подаване на молбата, както и че през изследвания от вещото лице период, предшестващ образуването на производството по несъстоятелност, дружеството е реализирало трайни загуби при това в значителни размери. Установено е също, че прогнозата за финансовото състояние на длъжника е неблагоприятна, както и че неговото обективно състояние на неплатежоспособност е трайно и необратимо. От съвкупната преценка на тези данни, при фактическо прекратяване на търговската дейност от самия длъжник през продължителен период от време преди подаване на молбата по чл.625 от ТЗ и при неблагоприятна перспектива за по-нататъшното финансово-икономическо състояние на дружеството, продължаването на дейността му може единствено да обремени предприятието на длъжника с допълнителни пасиви и да осуети

удовлетворяването на кредиторите.

При тези съображения, настоящият съдебен състав намира за основателно искането на длъжника за обявяването му в несъстоятелност и прекратяване на дейността му.

Обосновавайки се с констатациите по съдебно-икономическата експертиза и преустановената търговска дейност, липса на имущество за покриване на задълженията без опасност за интересите на кредиторите и за покриване на разноските по несъстоятелността, съдът на основание чл.629б ТЗ с определение от 10.02.2022 г. е указал на молителя и евентуалните заинтересовани лица в срок до 18.02.2022 г. да представят доказателства за внесена сума от 6 000 лв., представляваща предплатени начални разноски в производството по несъстоятелност, определени в зависимост от евентуалното текущо възнаграждение на временния синдик и очакваните разноски, ведно с предупреждение за последиците по чл.632, ал.1 ТЗ при непредставяне на доказателства за авансиране на разноските. Тези указания са вписани в ТР на 11.02.2022 г., но в указания срок и до момента не е заявена готовност за предплащане на разноски в посочения размер.

При така установените факти, съдът намира, че е налице хипотезата на чл.632, ал.1 ТЗ, поради което длъжникът следва да бъде обявен в несъстоятелност едновременно с откриване на производството и същото да бъде спряно. С оглед обстоятелството, че с решението длъжникът не се заличава от ТР, имуществото му, което евентуално може да бъде открито след решението, следва да бъде запазено за удовлетворяване на кредиторите и постигане целите на производството, поради което е необходимо да се наложи общ запор и възбрана върху имуществото на длъжника.

Дължимата държавна такса от 250 лв по откриване на производството не е внесена авансово от длъжника, поради което на осн. чл. 620, ал. 1 ТЗ следва да се събере от масата при евентуално разпределение по реда на чл. 723 ТЗ.

Водим от горното и на основание чл.630 вр. чл.632, ал.1 ТЗ, Врачанският окръжен съд

РЕШИ:

ОБЯВЯВА неплатежоспособността и свръхзадължеността на "КОСМАТИЦА 2015" ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.***.

ОПРЕДЕЛЯ начална дата на неплатежоспособността и свръхзадължеността – 01.01.2020 г.

ОТКРИВА производство по несъстоятелност на "КОСМАТИЦА 2015" ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.***.

ПОСТАНОВЯВА прекратяване дейността на "КОСМАТИЦА 2015" ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.***.

ПОСТАНОВЯВА обща възбрана и запор върху имуществото на

длъжника "КОСМАТИЦА 2015" ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.***.

ОБЯВЯВА В НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ "КОСМАТИЦА 2015" ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.***.

ЗАДЪЛЖАВА длъжника "КОСМАТИЦА 2015" ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.***, при обявяване на фирмата си да направи добавка „в несъстоятелност”.

СПИРА производството по несъстоятелност на "КОСМАТИЦА 2015" ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.***, открито в рамките на производството по т.д.№ 178/2021 г. по описа на Окръже съд-Враца.

УКАЗВА, че спряното производство може да бъде възобновено по молба на длъжника или на кредитор в срок от една година от вписване на настоящето решение в търговския регистър при удостоверяване, че е налице достатъчно имущество или при депозиране на необходимата сума за предплащане на началните разноски по чл.629б ТЗ.

УКАЗВА на длъжника и кредиторите, че ако в срока по чл.632, ал.2 ТЗ не бъде поискано възобновяване на спряното производство по несъстоятелност, същото ще бъде прекратено и ще бъде постановено заличаване на длъжника.

ОСЪЖДА на основание чл.620, ал.1 ТЗ "КОСМАТИЦА 2015" ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.***, представлявано от управителя П. П. Н., ДА ЗАПЛАТИ от масата на несъстоятелността в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Окръжен съд-Враца държавна такса от 250,00 лв.

ДА СЕ ИЗПРАТИ на Агенцията по вписванията препис от настоящия съдебен акт за извършване на вписването му на основание чл.622 ТЗ.

ДА СЕ ВПИШЕ решението в книгата по чл.634в, ал.1 ТЗ.

ДА СЕ ИЗПРАТИ на основание чл.634в, ал.2 ТЗ препис от решението на молителя "КОСМАТИЦА 2015" ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр.***, чрез пълномощника му адв.Г.П..

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Софийския апелативен съд в 7-дневен срок от вписването му в Търговския регистър, съгласно чл.633, ал.1 вр. чл.613а, ал.1 ТЗ.

Съдия при Окръжен съд – Враца: _____